

въ нашитѣ жилища, той не може да ни прѣнесе прѣма врѣда, т. е. да ни ухапе. Ще улови нѣколко мишки прѣзъ лѣтото, и съ това ще ни прѣнесе полза, но затуй пѣкъ, ще изяде нѣколко десетки жаби, които ни сж безусловно полезни. Ето защо ние не можемъ да наречемъ смока нито полезенъ, нито врѣденъ.

Смокътъ е врѣденъ, но на друго мѣсто. Ако вие имате въ двора си рѣка, езеро или рибникъ, гдѣто развъждате риба, то прѣдупрѣждавамъ ви: пазете се отъ смока. Той отначало се гурка, плава и може да прѣкара цѣли дни въ водата. Тежко и горко на рибата ви, защото смокътъ въ вода е по-бързъ отъ шуката, по-ловъкъ отъ видрата. И ако нѣкой смокъ се е заселилъ въ рибника ви, много млади мрѣни и други риби ще се изгубятъ отъ тамъ.

Виждате ли, вие сте навикнали да мислите, че смокътъ е отровенъ, слушали сте много басни за него, а въ сжщностъ; не сте го познавали. Ако искате, азъ ще ви напомня тия басни.

Говорятъ напимѣръ: че смокътъ суче отъ кравитѣ млѣко. Това е праздна работа, и никой никога не го е видѣлъ. Ние сега знаемъ защо той се навърта около обора. Нему е нужна не кравата, ами топлия торъ, гдѣто той ще скрие своитѣ яйца. Когато напролѣтъ, започватъ да изхвърлятъ тора, загрѣбватъ съ лопатата и яйцата на смока — това е цѣло произшествие. За единъ мигъ, изъ цѣлото село ще се разнесе вѣстъ, че сж намѣрили яйца отъ пѣтелъ. Събиратъ се селскитѣ бабички и започватъ да разсждаватъ и да тжжатъ. Работата е тая, че не само у насъ, но и въ Франция и Германия простиятъ народъ е убѣденъ, че прѣдъ годѣми